

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Datum 1 juli 2011

Betreffende wetsvoorstel:

32291

Het geven aan gemeenten van de verantwoordelijkheid voor schuldhulpverlening (Wet gemeentelijke schuldhulpverlening)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 30 juni 2011 met algemene stemmen aangenomen door de Tweede Kamer.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel 2

17 (Spekman)

Dit amendement beoogt inhoudelijke eisen toe te voegen aan het (in artikel 2 van de wet genoemde) plan dat de gemeenteraad vaststelt om richting te geven aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente. Het plan zet daarmee preciezer een lijn uit voor het te voeren beleid inzake schuldhulpverlening van de gemeenten. Daarmee heeft het plan de toegevoegde waarde dat de kwaliteit van de schuldhulpverlening in elke gemeente voldoende is gewaarborgd.

De eisen die dit amendement toevoegt aan het plan voor schuldhulpverlening zijn:

- de te behalen resultaten,
- de maatregelen voor het borgen van kwaliteit van de schuldhulpverlening,
- de na te streven gemiddelde wachttijd van een schuldhulptraject.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Door het toevoegen van deze eisen in het plan worden die onderdeel van het gemeentelijk politiek debat en daarmee voorwerp van politieke controle. Dit bevordert dat het doel van de wet, het bevorderen van de kwaliteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening, daadwerkelijk in de praktijk wordt gebracht.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, SGP, ChristenUnie en CDA.

Artikel 2

32 (Sterk)

In het wetsvoorstel hebben gemeenten de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een plan voor de schuldhulpverlening en de uitvoering daarvan. Het is van belang dat gemeenten hierbij bijzondere aandacht besteden aan de situatie van gezinnen met kinderen. De gevolgen van problematische schulden zijn immers extra schrijnend als er kinderen in het spel zijn. Dit amendement beoogt om gemeenten bij het opstellen van een plan voor schuldhulpverlening duidelijk te laten aangeven hoe zij omgaan met gezinnen met kinderen. Indien mogelijk dient aan gezinnen met kinderen prioriteit te worden gegeven.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP, ChristenUnie en CDA.

Artikelen 2, 9 en 11

30→43→**50** (Koser Kaya en Sterk)

In dit amendement wordt geregeld dat personen die bij de gemeente om schuldhulpverlening hebben verzocht, tevens in aanmerking komen voor een basisbankrekening. Een basisbankrekening is een rekening waarop geen roodstand mogelijk is. Dit is een essentieel instrument voor effectieve schuldhulpverlening. Zonder basisbankrekening zijn sommige schuldenaren afgesloten van het betalingsverkeer waardoor zij hun schulden niet kunnen aflossen.

De schuldenaar maakt aanspraak op een basisbankrekening indien schuldhulpverlener dit noodzakelijk acht in het kader van effectieve schuldhulpverlening. Dit betekent automatisch dat dit recht in ieder geval afloopt als de schuldhulpverlening is afgelopen. De voorgestelde wettelijke regeling is afgeleid van het Convenant inzake pakket primaire betaaldiensten zoals dat is gesloten tussen banken enerzijds en hulpverleningsinstanties anderzijds. Helaas zijn niet alle banken aangesloten bij het convenant. Ook blijkt dat de aangesloten banken zich niet altijd aan het convenant houden.

Wettelijke verankering is dus noodzakelijk om de toegang tot een basisbankrekening te garanderen. Ook voorkomt dit onevenredig hoge kosten voor banken die zich keurig aan het convenant houden, doordat mensen genoodzaakt zijn om bij deze bank aan te kloppen. De reikwijdte van de wettelijke regeling verschilt van het convenant. Het convenant strekt zich in beginsel uit tot iedereen. Het in dit amendement voorgestelde wettelijk recht beperkt zich tot diegenen die een basisbankrekening nodig hebben in het kader van schuldhulpverlening.

Het instrument van de basisbankrekening zal vier jaar na de inwerkingtreding tegelijkertijd met de wet worden geëvalueerd middels de algemene evaluatiebepaling van artikel 10 van de wet.

Artikelsgewijze toelichting

De verankering in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening van de garandeerde toegang tot een basisbankrekening vindt plaats in onderdeel I van het amendement.

In onderdeel III wordt de inwerkingtredingsbepaling van het wetsvoorstel aangepast om banken in staat te kunnen stellen om hun systemen aan te passen aan de door het amendement te bewerkstelligen wijzigingen.

Onderdeel II van het amendement wordt onderstaand puntsgewijs toegelicht.

A

In artikel 1 van de Wet op het financieel toezicht wordt de definitie van basisbankrekening opgenomen. Een basisbankrekening is een reguliere betaalrekening, met dit verschil, dat er geen roodstand op mogelijk is. Voor het overige is de regelgeving zoals deze van toepassing is op betaalrekeningen, derhalve ook op basisbankrekeningen van toepassing. Dit betekent onder meer dat de bank kosten in rekening mag brengen voor het aanhouden van de betaalrekening.

B

In artikel 4:71f is de plicht opgenomen voor banken om onder voorwaarden nieuwe cliënten te accepteren die bij hen een basisbankrekening willen openen. In onderdeel a is de voorwaarde opgenomen, dat de aanvrager van de basisbankrekening tevens een aanvraag voor schuldhulpverlening moet hebben gedaan bij de gemeente of een organisatie waaraan de gemeente de schuldhulpverlening heeft uitbesteed. De in de onderdelen b en c van het eerste lid opgenomen voorwaarden, zijn afgeleid van de vereisten die onderdeel uitmaken van het Convenant inzake pakket primaire betaaldiensten. Het is daarbij de bedoeling dat de aanvrager van een basisbankrekening een dergelijke rekening aanvraagt bij de bank waarbij hij al een betaalrekening heeft. Zou de aanvrager bij meer banken een betaalrekening hebben lopen, dan moet hij bij een van deze banken de aanvraag indienen. Pas wanneer de aanvrager van de basisbankrekening in het geheel nog geen betaalrekening heeft bij een bank, is het mogelijk voor hem om te kiezen bij welke bank hij de aanvraag voor een basisbankrekening indient. Ook onderdeel d vloeit voort uit het bestaande Convenant inzake pakket primaire betaaldiensten. Dit onderdeel strekt ertoe dat de door de aanvrager aangezochte bank toestemming heeft om bij andere banken te informeren naar de juistheid van de informatie die door de aanvrager wordt verstrekt.

Indien de aanvrager van de basisbankrekening veroordeeld is of wordt voor oplichting, bedrieglijke bankbreuk, valsheid in geschrifte of het witwassen van geld, dan kan de aangezochte bank de aanvraag weigeren of het contract met de aanvrager opzeggen op grond van artikel 4:71g, eerste lid. Hetzelfde geldt voor de situatie waarin de aanvrager heeft gelogen over informatie die hij heeft verstrekt bij zijn aanvraag voor een basisbankrekening.

Wordt de aanvraag geweigerd of het contract opgezegd, dan is in het tweede lid van artikel 4:71g geregeld, dat een organisatie kan worden ingeschakeld aan wie het ingevolge artikel 3:5 is toegestaan om op professionele basis voor derden gelden te beheren. Deze organisatie kan voor de oorspronkelijke aanvrager de aanvraag doen en vervolgens de basisbankrekening ook voor hem beheren.

C en D

In deze onderdelen worden de bijlagen behorende bij de artikelen 1:79 en 1:80 van de Wet op het financieel toezicht aangepast. Dit maakt het voor de toezichthouder, in casu de Autoriteit Financiële Markten, mogelijk om de acceptatieplicht voor banken te handhaven met een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP, ChristenUnie en CDA.

Nieuw artikel 4a

25→36→37→**49** (Sterk en Spekman)

Met dit amendement wordt beoogd om in de gemeentelijke schuldhulpverlening de beschikking te krijgen over een wettelijk breed moratorium. Als de rechter dit moratorium afkondigt, heeft dit tot gevolg dat voor de duur van de afkoelingsperiode elke bevoegdheid van de schuldeiser tot verhaal op de goederen van de schuldenaar en tot opeising van goederen die zich in de macht van de schuldenaar bevinden niet kan worden uitgeoefend. Dit betekent dat beslag, executoriale verkoop en verrekening worden opgeschort.

Een breed wettelijk moratorium moet worden gezien als uiterste middel om een oplossing in het minnelijke traject te bewerkstelligen. Het instrument mag derhalve niet te lichtvaardig of te vroeg in het proces van schuldhulpverlening worden ingezet. De schuldhulpverlening moet moeite hebben gedaan om schuldeisers te overtuigen hun invorderingsmaatregelen tijdelijk op te schorten. Daarom is bepaald dat uitsluitend het college het verzoekschrift bij de rechtbank kan indienen.

Het doel van een breed wettelijk moratorium is om de schuldhulpverlening in staat te stellen om met medewerking van de schuldenaar tot een schuldregelingsvoorstel te komen. Het is een samenspel van verschillende belangen, waarbij de schuldhulpverlener als intermediair optreedt. Het gaat daarbij niet alleen om het belang van de schuldenaar tijdens de periode van een breed wettelijk moratorium te borgen, maar ook de belangen van schuldeisers dienen tijdens deze periode voldoende geborgd te zijn. Gedurende de afkoelingsperiode worden rechten van hem immers opgeschort. Daarom is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur verplichtingen kunnen worden aangewezen die wel door de schuldenaar dienen te worden nagekomen. Hierbij kan worden gedacht aan de noodzakelijke duurovereenkomsten als huur, gas, water en licht en zorgverzekering. Een moratorium mag alleen worden toegekend als het voor de schuldhulpverlening noodzakelijk is. Het is aan de verzoekende gemeente om dit met kracht van argumenten in het verzoekschrift aannemelijk te maken. Bij algemene maatregel van bestuur zullen nadere voorwaarden worden gesteld waaraan moet worden voldaan om een afkoelingsperiode te kunnen uitspreken.

Ook deze nadere voorwaarden brengen tot uitdrukking dat een breed wettelijk moratorium een ultimum remedium is als de reguliere schuldhulpverlening tevergeefs of onmogelijk is gebleken. Hieronder worden een aantal voorbeelden gegeven van de mogelijk bij algemene maatregel van bestuur te stellen voorwaarden:

- het moet aannemelijk zijn dat een afkoelingsperiode bijdraagt aan de totstandkoming van een schuldregelingsvoorstel. Op het moment dat een schuldenaar daar nog niet aan toe is, bijvoorbeeld vanwege psychische problemen of verslaving, is een breed wettelijk moratorium niet aan de orde.

- Er mag nog niet eerder een afkoelingsperiode zijn afgekondigd ten aanzien van de schuldenaar. Dat houdt in dat per schuldenaar slechts eenmaal een moratorium kan worden ingezet.
- Een breed wettelijk moratorium kan slechts worden gevraagd als de schuldeiser niet gebonden is aan een convenant en als vaststaat dat de schuldeiser niet bereid is op basis van individuele afspraken zijn invorderingsmaatregelen tijdelijk op te schorten. Zelfregulering heeft de voorkeur en moet de kans krijgen om zich verder te ontplooien. Als een schuldenaar tijdens de afkoelingsperiode niet aan zijn verplichtingen voldoet, vervalt het moratorium en mag de schuldeiser zijn invorderingsmaatregelen hervatten. Vanuit het oogpunt van de financiering van de kosten voor de rechterlijke macht zal de bepaling inzake het moratorium gelijktijdig in werking treden met het in het Regeerakkoord aangekondigde wetsvoorstel met daarin de maatregel dat de rechtspraak wordt bekostigd door degenen die daar gebruik van maken. Dit wordt geregeld door de inwerkingtredingsbepaling aan te passen.

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP en CDA.

Verworpen, vervallen en ingetrokken amendementen

Artikel 1 en toevoeging nieuwe artikelen 4a en 8a

19→26→**39** (Ortega Martijn)

In het wetsvoorstel hebben gemeenten de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een plan voor de schuldhulpverlening en de uitvoering hiervan. Op het moment dat een gemeente in gebreke is, zijn het de cliënten die hiervan hinder ondervinden. Dit amendement biedt de mogelijkheid voor cliënten die zich in deze situatie bevinden om de schuldhulpverlening voor te zetten bij een andere schuldhulpverlener dan de door de gemeente ingeschakelde schuldhulpverlener, mits deze gecertificeerd is. De gemeente moet dan meewerken aan de overdracht naar de nieuwe schuldhulpverlener, onder andere wegens het kunnen voortzetten van de gemaakte afspraken tussen schuldeisers en de cliënt. Zo wordt voorkomen dat cliënten nog verder nadeel ondervinden van de tekortschietende hulp en krijgen cliënten tegelijk ook de mogelijkheid om op een andere wijze geholpen te worden.

Verworpen. Voor: GroenLinks en ChristenUnie.

Artikelen 1 en 4

8 (Koser Kaya)

Dit amendement maakt gemeentelijke schuldhulpverlening ook toegankelijk voor zelfstandigen zonder personeel. Immers, ook zij moeten gebruik kunnen maken van de integrale aanpak van de gemeentelijke schuldhulpverlening. In de memorie van toelichting wordt gesteld dat zelfstandigen zonder personeel met goedlopende bedrijven zich kunnen wenden tot de Bbz 2004. Deze zorgt in beginsel alleen voor bedrijfskredieten en een eventuele uitkering op bijstandsniveau. Integrale schuldhulpverlening is een breder begrip waarvan de samenleving er baat van heeft als ook zelfstandigen zonder personeel hier toegang toe hebben. In het geval een zelfstandige zonder personeel zowel aanspraak maakt op de schuldhulpverlening als de Bbz 2004, dan ligt de keuze bij de zelfstandige zonder personeel. De gemeente heeft daarbij wel een adviserende rol.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie.

Artikel 2

13→**46** (Ulenbelt en Karabulut)

Dit amendement regelt dat artikel 2, vierde lid, niet vervalt zoals voorgesteld in de tweede nota van wijziging. Indieners zijn van mening dat uniformiteit van de verordening schuldhulpverlening bij diverse gemeenten wenselijk is en dat het bovendien goede handvaten geeft voor de inhoud van de gemeentelijke wetgeving zonder daarbij in te breken op de gemeentelijke autonomie.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA en ChristenUnie.

Artikel 2

14 (Spekman)

Dit amendement beoogt in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening een waarborg op te nemen die ervoor zorgt dat gemeenten een zo kort mogelijke doorlooptijd van het schuldhulptraject nastreven. Die waarborg behelst dat de gemeenten in het plan, als bedoeld in artikel 2, tevens in ieder geval aangeven, het maximaal aantal weken dat zij

nastreven tussen het moment dat de schulden van de cliënt zijn geïnventariseerd en het moment dat er een akkoord is bereikt met de schuldeisers. Met andere woorden: het plan van de gemeenteraad moet een maximale doorlooptijd bevatten die de gemeente nastreeft.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP en ChristenUnie.

Artikel 2

18 (Spekman)

Dit amendement beoogt inhoudelijke eisen toe te voegen aan het (in artikel 2 van de wet genoemde) plan dat de gemeenteraad vaststelt om richting te geven aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente. Het plan zet daarmee preciezer een lijn uit voor het te voeren beleid inzake schuldhulpverlening van de gemeenten. Daarmee heeft het plan de toegevoegde waarde dat de kwaliteit van de schuldhulpverlening in elke gemeente voldoende is gewaarborgd.

De eisen die dit amendement toevoegt aan het plan voor schuldhulpverlening zijn:

- de maatregelen die de gemeente neemt om te voorkomen dat personen schulden aangaan die ze niet kunnen betalen,
- de wijze van afstemming op de situatie van de verzoeker,

Door het toevoegen van deze eisen in het plan worden deze onderdeel van het gemeentelijk politiek debat en daarmee voorwerp van politieke controle. Dit bevordert dat het doel van de wet, het bevorderen van de kwaliteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening, daadwerkelijk in de praktijk wordt gebracht.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks en ChristenUnie.

Artikel 2

16→22→**27** (Spekman)

Dit amendement beoogt inhoudelijke eisen toe te voegen aan het (in artikel 2 van de wet genoemde) plan dat de gemeenteraad vaststelt om richting te geven aan de integrale schuldhulpverlening aan de inwoners van zijn gemeente. Het plan zet daarmee preciezer een lijn uit voor het te voeren beleid inzake schuldhulpverlening van de gemeenten. Daarmee heeft het plan de toegevoegde waarde dat de kwaliteit van de schuldhulpverlening in elke gemeente voldoende is gewaarborgd. In ieder geval zal in het plan worden opgenomen de gemeentelijke doelstellingen en de te ondernemen acties.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, SGP en ChristenUnie.

Artikel 2

31 (Sterk)

In het wetsvoorstel hebben gemeenten de verantwoordelijkheid voor het opstellen van een plan voor de schuldhulpverlening en de uitvoering daarvan. Aanvullend op deze schuldhulpverlening worden er in de praktijk goede resultaten behaald door de samenwerking met lokale kerken en andere vrijwilligersorganisaties, die hiertoe zelf het initiatief nemen. Uit onderzoek is gebleken dat in gemeenten waar van deze samenwerking gebruik wordt gemaakt de kans op succes en maatschappelijk rendement, dankzij de persoonlijke aandacht en ondersteuning van vrijwilligers, groot is.

Ingetrokken.

Artikel 3

24 (De Jong)

Met dit amendement maakt de indiener het mogelijk dat personen slechts eenmaal van schuldhulpverlening gebruik kunnen maken. En dat personen op wie een schuldsaneringsregeling van toepassing is (geweest) geen gebruik van schuldhulpverlening kunnen maken.

Verworpen. Voor: PVV.

Artikel 3

23 (De Jong)

Met dit amendement maakt de indiener het onmogelijk voor personen die minder dan 10 jaar onafgebroken in Nederland hebben gewoond, schuldhulpverlening te krijgen.

Verworpen. Voor: PVV.

Nieuw artikel 4a

11→45 (Ulenbelt en Karabulut)

Dit amendement beoogt in de Wet gemeentelijke schuldhulpverlening een afkoelingsfase, in de vorm van breed wettelijk moratorium met een maximale duur van zes maanden op te nemen. Dit moratorium kan als een uitbreiding van het huidige moratorium in de Faillissementswet worden gezien. Een breed wettelijk moratorium houdt in dat schuldeisers, zonder dat de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing is, voor een bepaalde periode geen maatregelen kunnen nemen om hun vordering voldaan te krijgen. Het instrument moet aangevraagd worden door de schuldhulpverlener, wordt toegekend door de rechter en kan niet alleen ingezet worden in bedreigende schuldsituaties maar ook in situaties van loonbeslag, executie en verrekening.

Verworpen. Voor: SP.

Nieuw artikel 6a

10→44 (Ulenbelt en Karabulut)

Dit amendement voorziet in een responstermijn voor schuldeisers van drie weken. In het wetsvoorstel ontbreekt een inlichtingen- en medewer-kingsplicht voor schuldeisers. De huidige praktijk laat zien dat schuldeisers niet altijd tijdig reageren op verzoeken van schuldhulpverleners om inlichtingen te verstrekken ten behoeve van een schuldhulpverlenings-traject. De indieners beogen met dit amendement een inspanningsver-plichting voor schuldeisers om een snellere procedure te bevorderen en daarmee een snelle en succesvolle regeling te bevorderen.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66 en ChristenUnie.

Nieuw artikel 8a

20→38 (Ortega-Martijn)

De invulling van het plan waarover de gemeenten moeten beschikken wordt grotendeels bij de gemeenten zelf gelegd. Het wetsvoorstel bevat alleen maar een bepaling met een maximumtermijn tot het eerste gesprek met de cliënt moet plaatsvinden en een verplichting om cliënten inzage te geven in de ingeschatte doorlooptijd. Deze termijnen zeggen bovendien te weinig over de uiteindelijke kwaliteit van de gemeentelijke schuldhulpverlening. Het initiatief om te komen tot een verdere goede invulling van de

gemeentelijke schuldhulpverlening kan bij de gemeenten worden gelegd, maar een te grote vrijblijvendheid biedt onvoldoende garanties dat de kwaliteit van de schuldhulpverlening daadwerkelijk verbeterd. Hierom wordt in het wetsvoorstel de mogelijkheid opgenomen om op een later moment alsnog nadere eisen te kunnen stellen aan de kwaliteit van de uitvoering van de gemeentelijke schuldhulpverlening.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, D66, SGP en ChristenUnie.

Nieuw artikel 8a

12→21→29→**47** (Ulenbelt c.s.)

Dit amendement regelt dat bij algemene maatregel van bestuur kwaliteitseisen aan de schuldhulpverlening worden gesteld. Die ontbreken nu in veel gevallen waardoor mensen makkelijker prooi kunnen worden van malafide bureaus. Met dit amendement willen de indieners voorkomen dat iedereen zomaar schuldhulpverlener kan worden. Bovendien garandeert dit amendement een minimumkwaliteit voor schuldhulpverleners. Voor vrijwillige schuldhulpverlening kunnen specifieke voorwaarden worden gesteld die kunnen afwijken van de voorwaarden voor de reguliere schuldhulpverlening.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks en D66.

Nieuw artikel 9a

15→**28** (Spekman)

De onderhavige bepaling geeft aanbieders van krediet een wettelijke verplichting tot deelname aan een stelsel van schuldenregistratie. Andere partijen zoals bijvoorbeeld schuldhulpverleners, kunnen zich eveneens aansluiten bij een dergelijk stelsel. Het gaat bij de registratie vooral om schulden die een indicatie kunnen vormen voor mogelijke (toekomstige) problematische schulden. Gedacht kan worden aan registratie van bijvoorbeeld schulden bij sociale diensten en energie- en huurschulden. Bij het aangaan van een overeenkomst inzake kredieten is de aanbieder verplicht te toetsen of de verstrekking verantwoord is gezien de financiële positie van de consument. Hierbij is bijvoorbeeld de schuldenpositie van de consument die blijkt uit het stelsel van schuldenregistratie van belang. Op basis van het tweede lid kunnen uitzonderingen worden gemaakt voor aanbieders. Op basis van het derde lid kunnen nadere regels worden gesteld, waarbij kan worden gedacht aan regelingen met betrekking tot raadplegen, gebruik en inrichting van het systeem. Op dit moment is de stichting Landelijk informatiesysteem schulden (in oprichting) het enige stelsel dat op korte termijn als stelsel van schuldenregistratie kan functioneren. De vormgeving van deze bepaling sluit aan bij het bestaan van een stelsel voor kredietregistratie (op dit moment in Nederland ingevuld door de Stichting Bureau Krediet Registratie). Het ligt voor de hand dat voor de vormgeving van de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in het tweede lid, wordt aangesloten bij vormgeving van dezelfde soort bepalingen voor de BKR, te weten de artikelen 113 en 114 van het Besluit gedragstoezicht financiële ondernemingen Wft.

Verworpen. Voor: SP, PvdD, PvdA en SGP.

Moties

40 (Ortega-Martijn en Spekman) over het ondersteunend werk van vrijwilligers

Aangenomen. Voor: SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, SGP, ChristenUnie en CDA.

41 (Ortega-Martijn en Spekman) over beheerrekeningen

Aangehouden.

42 (Ortega-Martijn) over schuldhulpverlening tegen een vergoeding

Verworpen. Voor: D66, SGP, ChristenUnie en CDA.